

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8010/2022
31.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Страхиња Јањић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., ради утврђења очинства, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж2 126/22 од 14.04.2022. године, у седници одржаној 31.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж2 126/22 од 14.04.2022. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж2 126/22 од 14.04.2022. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђено решење Вишег суда у Зрењанину П2 1/22 од 02.03.2022. године, којим је одбачена тужба тужилаца поднета том суду 10.01.2022. године и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20 у даљем тексту ЗПП) у вези члана 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло ни до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба ЗПП, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према стању у списима, тужиоци су дана 10.01.2021. године поднели тужбу Вишем суду у Зрењанину, у овој правној ствари (заведену под пословни број тог суда

П2 1/22), са захтевом за утврђење да је тужени биолошки отац малолетног тужиоца, за поверавање малолетног тужиоца мајци на самостално вршење родитељског права, уређивања начина одржавања личних односа туженог са малолетним тужиоцем и обавезивања туженог на плаћање доприноса за издржавање малолетног тужиоца. У поступку претходног испитивања тужбе, а након извршеног увида у списе Вишег суда у Зрењанину П2 3/21, утврђено је да је у тој правној ствари у току парница по тужби поднетој 27.01.2021. године између истих странака и са истим тужбеним захтевом, као и у овој правној ствари.

Код таквог стања ствари, правилно су нижестепени судови тужбу тужилаца поднету Вишем суду у Зрењанину у предмету П2 1/22 од 10.01.2022. године одбацили због постојања литиспенденције, применом члана 294. став 1. тачка 3. у вези члана 203 став 1. и 3. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 294. став 1. тачка 3. ЗПП, суд по претходном испитивању тужбе доноси решење којим се тужба одбацује ако утврди да о истом захтеву већ тече парница. Постојање парнице и наступање литиспенденције прописује члан 203. ЗПП. Према ставу 1. наведене законске одредбе парница почиње да тече достављањем тужбе туженом, а према ставу 3. исте законске одредбе док парница тече не може се у погледу истог захтева покренути нова парница међу истим странкама, а ако таква парница буде покренута суд ће тужбу да одбаци.

Имајући у виду изнето, а како по тужби тужилаца са захтевом са утврђивање очинства, вршење родитељског права, начина уређења личних односа малолетног тужиоца са туженим и издржавања већ тече парница у предмету Вишег суда у Зрењанину П2 3/21, то је подношењем тужбе тужилаца у овој правној ствари 10.01.2022. године против истог туженог и са истим тужбеним захтевом, наступила литиспенденција, као неотклоњива процесна сметања за даље вођење ове парнице. С обзиром на наведено, применом цитираних законских одредаба ЗПП, тужба тужилаца од 10.01.2022. године је морала бити одбачена.

Без утицаја су на правилност и законитост побијаног решења наводи ревизије, истицани и у жалби, да су у току парничног поступка П2 3/21 пред Вишим суду у Зрењанину тужиоци поденском од 14.08.2021. године (пре подношења тужбе у овој правној ствари) повукли тужбу и да је наступила процесна претпоставка из члана 202. став 2 и 3. ЗПП, због чега за вођење ове парнице не постоји литиспенденција као процесна сметња. Ревиденти губе из вида да парнична радња повлачења тужбе, као и наступање процесних претпоставки да се тужба сматра повученом, нема за последицу правноснажно окончање парничног поступка и гашење литиспенденције. Ово с тога јер се решење о повлачењу тужбе може побијати жалбом (члан 399. у вези члана 365. ЗПП), па се тек правноснажношћу таквог решења поступак правноснажно и окончава, а што није случај у овој процесној ситуацији. Напротив, у конкретном случају, након извршеног увида у спис Вишег суда у Зрењанину П2 3/21 утврђено је да решење о повлачењу тужбе у тој парници није донето и да је та парница у току, па се код таквог стања ствари парница у току има наставити, а тужба у овој правној ствари одбацили услед постојања литиспенденције, како је и одлучено побијаним решењем.

Из наведених разлога, применом члана 414. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић